

lenitate & mansuetudine, non tamquam disputantes, eumque convincere volentes ostendere; quæ & qualia sint indicia quæ suspectum reddunt ipsius vitæ tenorem, rogantes eum & obsecrantes ut resipiscat in eo saltem temporis articulo, à quo æterna ipsius salutis fors pendet, eidemque præterea demonstrantes quod quamvis ipsi parati sint sanctissimum Corporis Christi Viaticum ei ministrare, ac etiam reipsa illud ei ministrarent, non idèò tamen tutus ipse erit ante Tribunal Christi, sed potius novi & horrendi criminis reum se constituet, ex quo iudicium sibi manducabit & bibet; cæterum se non alia de causa Sacramentum Corporis Christi eidem ministraturos, nisi ut Ecclesiæ iubenti obtemperarent, quæ propter eam quam habet curam, ut scandala publica antevertat, pro sua etiam pietate ægroti infamiam præcavere studet, & idcirco eum à sacra Mensa non repellit, dum ipsum licet peccatorem in conspectu Domini reputet, non tamen in proprio Tribunali publicum & notorium peccatorem agnoscit. Hanc itaque judicandi, agendique normam oportet vos, Venerabiles Fratres, utpotè nostro & Apostolicæ Sedis iudicio probatam, inferioribus animarum Pastoribus, cæterisque Præbiteris per Civitates & Dioceses vestras Sacramenta legitime administrantibus, sequendam & observandam proponere. Quod quidem iudicium super vigentibus controversiis à nobis interpositum & Ecclesiasticis regulis nititur, & Conciliorum olim in ipsis Galliarum Regionibus habitorum Decretis, & gravium & ipsius Nationis Theologorum Sententiis fulcitur. Ut igitur vobis laus fuit illustrium vestrorum Prædecessorum exempla sequendo promotas istie